

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 80.

Z KRAKOWA DNIA 5. PAZDZIERNIKA 1844 Roku WE SRODE.

Z Warszawy d. 27 Września.

Od kilku dni spodziewany tu Jego Cesarzowiczowska Mość W. Xże Konstantyn Pawłowicz, odprawivszy wszelkie eskorty jazdy i żandarmow, które na Niego po drodze oczekiwaly, przybył w nocy z 25 na 26ty b. m. o godz. 12tey, i stanął w pałacu Rządowym Brühlowski zwanym, który dla Niego był przygotowany. Mimo tego, że JW. Jenerał Gubernator uprzedził z woli Jego Cesarzowiczowskiej Mości Władze, aby przeciw Niemu nie wyjeżdżaly, i aby żadne honory po drodze czynione Mu nie były, zaraz po odebraniu wiadomości o mającym nastąpić Jego przybyciu, W. Bachmiński Podprefekt Powiatu Warszawskiego udał się na granicę Departamentu, końcem poczynienia wszelkich na ułatwienie podróży Jego Cesarzowiczowskiej Mości przygotowań, i od dni pięciu tamże na Niego oczekiwał. W tymże przeciągu czasu JW. Rościszewski Zastępca Prefekta Dep. Warsz. wraz z WW. Prezydentami Muncypalności i Policji codziennie dla przyjęcia W. Xcia za rogatkami Pragi wyjeżdżali.

Dnia 26 rano JW. Feldmarszałek Hrabia Barklay de Tolli i obecni tu Jenerałowie Rossyjscy złożyli swe uszanowanie W. Xciu; poczem tenże o godzinie 10 odwiedzić raczył JW. Feldmarszałek, i znajdował się po godzinie 11tey na zwyczajnej paradzie, a w samo południe, raczył dać audyencyą Jenerałom dywizyi i brygady woyska Polskiego. Wieczorem całe miasto rzesisto było oświecone.

W dniu dzisiejszym W. Xże dał audyencyą o godzinie 10tey wszystkim Władzom.

Powrocili tu z Puław: JW. Senator Kasztelan Kicki, JO. Xże Sułkowski Jenerał dywizyi, JW. Hrabia Krasiński Jenerał dywizyi, i wiele innych znakomych osób.

Wyiechali z Puław do Wiednia JJO, Xiążęta Adam Czartoryski, i Antoni Radziwiłł.

Przybył tu z Kalisza JW. Jenerał dywizyi Zajączek.

W Zamku tutejszym czynią przygotowania na przyjęcie N. Cesarza Wszech Rossyy.

Do Jego Cesarzowiczowskiej Mości
KONSTANTEGO PAWŁOWICZA
 Wielkiego Xcia Rosyyskiego, Naczeinego
 Dowodcy woysk Polskich.

Ceux qui font des heureux sont les vrais Conquerans.
Voltaire.

Wielki Gościu! któreż Cię sprowadzają
 Bogi

W krainę Nadwiślańską od brzegow Ladogi?
 Ledwieś ukończył świetne nad Sekwaną
 boie,

Chcesz widzieć z dawnych Sławian nowe
 pułki swoje.

Witam Cię iak Wodza, Zastępcę i Brata
 Monarchy, co najpierwszy zgromił grom-
 ców świata.

Tobie Mars pokazując dzieł rycerskich
 wzory,

Usposabiał do przyszłej Cesarstwa podpory
 Duchem jego natchniony, wszedłeś na plac
 sławy,

Widziały Cię Szwaycary, Włochy i Mo-
 rawy (a)

Alpów szczyty przebyłeś Annibala śladem,
 I z krwią zimną Most Diabli pod kartaczy
 gradem. (b).

Powiodło się nabyte doświadczenie z młodu
 W wojnie skończoney z chwałą Rosyjan
 narodu.

Tak Piotr Wielki zebrane pomiędzy obcemi
 Kunsztą, przemysł, nauki do swej przy-
 niosł ziemi:

Tey prawdy Ferneyskiego Mędrca głos do-
 wodzi,

Dzisiaj (rzekł) do nas światło z Północy
 przychodzi; (c)

To światło z męztwem spólne, podwoyne-
 mi siły.

Ludom i tronom groźną potęgę zwały:
 Stałości Alexandra należą się dzięki,
 Długo czekany pokoy mamy z Jego ręki:
 Wszędzie go szukał z bronią, nie wypoczął
 sobie,

Aż zdobyty podpisał na Burbonow grobie.
 Nie mógł wspaniałey użyć, sił swoich o-
 gromu,

Jak wracając dziedzictwo potomkom ich
 domu.

Tak Wielki Alexander postąpił w Sydonie,
 Tak osadził Augusta Piotr Wielki na tronie.
 Ktoż tey ważney i nagley był narzędziem
 zmiany?

Wędrowcy, pierwsi w dzieiach, z Moskwy
 do Sekwany;

Innych oręż, wchodzący w uczestnictwo
 sławy,

Przyłączył się po klęskach Zadnieprskiej
 wyprawy.

Książę! Ofiarą życia i zwalczeniem trudow
 Zasłużyłeś na wdzięczność Monarchow i
 ludow.

Pokrewnych Czechow ziemia, bój pod
 Kulmem krwawy,

Ren, Sekwana, pomnikiem twoiey będą
 sławy.

Pomagając zamiarom wspaniałego Brata,
 Należysz do tryumfu wielkiej sprawy
 świata.

Tu cnota spólnie z męztwem wszystkie
 zniosła tamy,

Na ich głos Paryż zbroiny otworzył wam
 bramy.

(a) W roku 1805.

(b) 1799 *le Pont du Diable en Suisse.*

(c) *C'est du Nord aujourd'hui, qui nous vient la lumiere.*

Wchodziliście bez zemsty, w pośród broni
szczęku,
Przy oliwney gałązce, miecz trzymając w
ręku.

Dwoch z tego rodu gości Paryż nam wy-
licza,

Po wielkim Piotrze, widział Pawła Pe-
trowicza; (d)

Lecz w tem się pobyt jeden od drugiego
różni,

Byliście iak zwycięzcy, tamci iak podroźni.
Tamto Północny Trojan po zaciętym boiu,
Z korzyścią dla ludzkości, dobił się pokoju;
Narody do prawego wracają się rządu,
I nasza łódź po burzach zawia do lądu.

Xiążę! czyją bydź mamy dzwignieni pra-
wicą,

Już dzisiaj z wielu względów nie iest ta-
iemnicą.

Na świętey Alexandra polegamy wierze,
Słowa Jego są trwalsze nad innych przy-
mierze.

Zna, iż bliski zwyczajem, mową i klimatem
Polak tylko bydź może Rossyana Bratem.
Pod tak dzielną opieką, wiedności z Pół-
nocą,

Będziem rządni, szczęśliwi, mocni Jego
mocą.

Europa uprzedzona fałszami Pisarzy,
Nie dobrze nas sądziła, sądząc z ich po-
twarzy.

Poszliśmy za omylnych nadziei przewodnią,
Ale błąd zwiedzionego nie może bydź
zbrodnią.

Naśladowcy Polaków Niemcy i Hiszpanie
Cóż na widoku mieli? Bytu odzyskanie.

Wielki Xiążę! Dzień twego do stolicy
wchodu

Niech będzie zapisanym w rocznikach na-
rodu,

A pamiątka wspaniałey nad woyskiem o-
pieki,
I w rocznikach, i w sercach zostanie na
wieki.

Prezydent Muncypalności Miasta Sto-
tecznego Warszawy do JW. Hrabi Krasień-
skiego Jenerała dywizyi woysk Polskich,
Kawalera wielu orderow.

"Zadaiają współobywatele twoi i moi
po mnie, abym temu, który przyznał War-
szawie, że była postrachem zdroźności, i
umiała nagradzac cnoty; temu, który War-
szawianom dał ton, iakoby było ich zda-
nie potrzebnem do ustalenia opinii publi-
czney; temu, który nam przyprowadził
poczet młodzieży naszej napoioney przy-
kładem Wodza swego. i pałającey niezga-
stą żadnemi przeciwnościami miłością oycz-
ny, ofiarował pierścien, którego lu-
bo wartość wewnątrzna mała, iednak zwa-
żając, że go ci Warszawianie przez moje
ręce daiają, których tak świetny wystawiłeś
obraz, więc racz łaskawie przyiac ten ma-
ły dar, a przyięciem swoim droższym
go uczynisz. Umiemy cenić twoie zasługi,
i możemy ci złożyć życzenie, żeś się iuż
tego ustalenia opinii doczekał, która ci
miłość i szacunek powszechny ziednała. —
W Warszawie d. 16 Września 1814 r.,,

Węgrzecki Przy. — Bogulski Sek.

Pierścien złoty był z wierzchnim na-
pisem — *Exercitus Poloni redeuntis Ducis* —
na tarczy napis — *Varsavia* — wewnątrz —
Die 8 7bris 1814 Anno. — Oddanie nastą-
piło wczoray dnia 26 b. m. przez W. Pre-
zydenta Muncypalności w obecności wielu
Jenerałow i woyskowych Polskich.

Z Puław d. 23 Września.

Puławy w przeciągu lat kilku miały

(d) Kawel I. w roku 1784 był w Paryżu pod imieniem *Comte du Nord.*

drugi już raz zaszczyt i szczęście posiadać N. Cesarza Wszęch Rossy Alexandra. Przybył tu d. 20 Września w godzinie południowej, poprzedzony na godzin dwie przez Xcia Konstantego Czartoryskiego, który miał szczęście witać N. Pana w Brześciu, i przyjmować Go w dobrach swoich Międzyrzeczu. Towarzyszyli Monarsze JW. Feldmarszałek Barclay de Tolly, JO. Xże Wołkoński, Jenerał Adjutant J. C. Mci, JW. Senator i Radca tajny Novosilzoff. Przyjęty był N. Pan u wschodów pałacowych przez Xżną Jmć Czartoryską otoczoną swoimi dziećmi i familią, tudzież licznem gronem przybyłych na ten dzień gości. Zaprowadzony do przygotowanych dla Niego appartamentow, chciał naysłaskawiey odprowadzić Xżną Czartoryską do iey pokoiow na dole. Dozwolił potem Xciu Adamowi Czartoryskiemu prezentować sobie zgromadzone z obywatelstwa osoby; w tey kolei Delegacya miasta stołecznego Warszawy, mająca na czelu swoim Xkiedza Diehl, miała sposobność i szczęście wynurzyć Monarsze hołdy uszanowania, wdzięczności i błogostawieństw powszechnych. W odpowiedzi swojej N. Cesarz wyrazić raczył, iż ieżli spoźnił dotąd odwiedzenie Warszawy, to dla tego, aby dokonawszy wielkiego dzieła i zamiarow swoich na zieżdzie Wiedeńskim, mógł tem pewniey i wyraźniey zwiastować tey stolicy pomyslniejsze dla niey i dla kraiu losy. Przez dwudniowy tu pobyt raczył N. Pan dopuścić do zaszczytu obiadowania z sobą prezentowane Jemu osoby, a wieczorem schodził do pokoiow Xiężny Czartoryskiej, gdzie się cała zgromadzała społeczność. Każdy krok Naysłobroczyniejszego z Panuiących, każde

słowo z ust Jego wychodzące, niesło znamiona tey nadludzkiej duszy, której wielkość, potęga i tryumfy upoić nie zdołały, która cnotcie, gdziekolwiek ją znajdzie, słuszną zaletę oddawać zwykła, która na szczęściu i błogostawieństwach ludow sławę swoją gruntować i w nich rozkosz dla siebie znajdować umie. Jakoż serca, procz tego już przygotowane uwielbiać Monarchę, w którym Opatrzność obraz swoy naoczny plemieniowi ludzkiemu ukazać chciała, widząc zbliżka zbior doskonałości, niewidziany dotąd na ziemi, i tę dobroć uymiającą, której żadne wyrazy odmalować nie potrafią, uniesione zostały aż do rozrzewnienia uczuciem czci, wdzięczności, poświęcenia się i zaufania. Pobyt tu N. Cesarza, ile już wiedzieć można, oznaczony został nowemi dla kraiu naszego dobrodzieystwy, przez wydanie rozkazow, aby wybieranie i exekwowanie podatku podymnego od włościan zawieszone zostały; aby granica Państwa Rossyjskiego dla sprowadzenia ztamąd tak bydła, iak zboż, była otwarta; aby znaczna ilość koni w woysku Rossyjskiem zbywających i nadliczbowych, na wsparcie i zasilenie kraiu naszego została użyta. — Wczorayszego wieczora o dość już spoźnionej godzinie, pożegnał N. Pan Xżną Jmć Czartoryską, osoby iey familii, Xżną Radziwiłłową Woiwodzinę Wileńską, Hrabinę z Lubomirskich Rzewuską, Xcia Jmci Antoniego Radziwiłła, i przyjąć raczył pożegnanie wszystkich przytomnych. — Nim zaś w pokoiach swoich ukończył ekspedycyą i rozkazow swoich wydawanie, Xżna Jmć Czartoryska, i wszyscy za iey przykładem, chcąc ieszcze raz mieć szczęście oglądania naysłobroczyniejszego z Monar-

chow, poprzedzili przybycie Jego do przygotowanego promu na Wiśle. — Tam N. Cesarz przyjętym był okrzykami, które się gwałtem nieiako z serc do ust przedarły, i które powtórzyły się jeszcze na drugim brzegu w samą chwilę odjazdu Jego, niosąc naygorętsze życzenia, aby Bóg zdrowie Jego naydroższe utwierdzać, i dobrotliwym Jego zamiarom błogostawić raczył.

Oto jest wspomniona wyżej przemo-
wa Jmci Xiędza Diehl, do N. Cesarza Alex-
andra:

" Nayiaśniejszy Cesarzu! My oby-
watele miasta Warszawy sądziemy się za
nawszczęśliwszych, gdy możemy wyrazić
uczucia uszanowania i wdzięczności, któ-
remi nie tylko wszyscy mieszkańcy stoli-
cy, ale i wszyscy mieszkańcy Xięstwa są
przejęci. Nie masz bowiem nikogo, któ-
ryby nie czuł, ile jest winien łasce, wspa-
niałomyślności Twojej Nayiaśniejszy Pa-
nie. Dla tego to z sercem pochodzące mo-
dły wznoszą się do Nieba za pomyślność
Waszey Cesarskiej Mości; dla tego imię
Alexandra jest wspomniane z nayżywszem
uwielbieniem; dla tego, każdy pragnąłby
zbliżyć się do Twojej Nayiaśniejszey o-
soby, aby był świadkiem wyrazu tej do-
broci, która się w Tobie maluje. Tak jest
Nayiaśniejszy Panie, te uczucia mocno
tkwią w sercach obywateli Warszawy,
którzy ośmielają się mieć tę naychlubniej-
szą dla nich nadzieję, iż Wasza Cesarska
Mość przy powrocie szczęśliwym z Wie-
dnia raczysz stolicę kraiu naszego nayła-
skawszą bytnością swoją zaszczycić. —
Nayłaskawszy Cesarzu! iedziesz teraz dla
ukończenia tego wielkiego dzieła, które

przy pomocy Naywyższego tak daleko po-
sunąłeś; iedziesz dla nadania Europie trwa-
łej spokoyności i szczęścia, a to na zasa-
dach odwieczney sprawiedliwości, które
razem są zasadami każdej mądryey poli-
tyki. Oby Naywyższy, którego Ty w do-
broci i łasce jesteś na ziemi żywym obra-
zem, który Cię dotychczas tak widocznie
wspierał i błogostawił, oby i w dalszych
Twoich wielkich i wspaniałomyślnych za-
miarach nie przestawał zlewać na Waszą
Cesarską Mość naywiększe błogostawień-
stwa, aby nie tylko wierny twoy lud, lecz
wszystkie ludy ziemi, nie tylko my, lecz
i wnuki waukow naszych mogli się nie-
skończenie radować z szczęśliwych skut-
ków, które pokoy Europy przyniesą! —
Jedź szczęśliwie Nayiaśniejszy Panie, i
rącz pamiętać o naszym narodzie i owszy-
stkich jego stanach.,,

Z Wiednia d 23 Września.

N. Cesarz Rossyyski odbył z nadzw-
yczajnym pośpiechem podróż z Peterzbur-
ga do tuteyszey stolicy. Rozstawione na
drodź od Brynu do tuteyszego miasta
działa, dały d. 25 rano znać o przybyciu
J. C. Mci do Brynu, a o godzinie 11 przed
południem o przybyciu do Wolkersdorf.
Tu ziechał się N. Cesarz z Królem Pruskim,
który na niego czekał, i oba ci Monarcho-
wie udali się razem do tuteyszey stolicy.
Jak tylko dowiedział się Nayiaśniejszy
nasz Monarcha o zbliżaniu się wysokich
gości, wyiechał z Arcy Xiążętami Ichmość
i wszystkimi jenerałami przeciw nim.
Tymczasem cała tuteysza osada, iako też
C. K. szlacheckie gwardye Niemiecka i
Węgierska stanęły na Praterze pod tak
zwaną gwiazdą w paradzie pod bronią, z
któremi łączyły się mieyskie korpusy. Za

mostem Tabor ziechali się wysocy Monarchowie, i po serdecznem powitaniu, wsiedli Cesarz Rossyyski i Król Pruski na przeznaczone dla siebie C. K. wierzchowe konie, i poiechali z J. C. K. Meią przez most Tabor na plac parady, zkąd po krótkim przerobieniu bronią o godzinie 11 rozpoczęli uroczysty wjazd do stolicy. Orszak otwierał pułk ułanów Xcia Schwarzenberga, za którym iechał prowadzony przez samego Xcia Alberta Sasko - Cieszyńskiego pułk kirysserów tegoż Xcia, potem szły bataliony grenadyerów, za temi iechali Najjaśniejszy nasz Cesarz i Król, a po obu bokach NN. Cesarz Rossyyski i Król Pruski. Tuż za nimi iechał liczny poczet wojskowych, a C. K. gwardya i reszta wojska kończyły orszak, który trwał przeszło godzinę, li pod czas którego dano z dział 1000 razy ognia. Z powodu napyknięjszej pogody i niedzielnego święta, niemal powiedziecby można, że cała ludność Wiednia i okolic wyszła dla przypatrzenia się nigdy niewidzianemu tu i wszędzie tak poważnemu władcy trzech naysilniejszych i nayscisleyszą przyjaźnią połączonych Monarchów w Europie. Radosne okrzyki towarzyszyły wysokim Monarchom aż do C. K. zamku, gdzie przy stojących pod bronią strażach tak N. Cesarz Rossyyski, iako też Król Pruski do przygotowanych dla siebie apartamentów wysiedli, w których czekały na nich tak C. K. Dwor, iako też osoby ich dworów, poczem nastąpiły zwyczajne stawienia Dworu. Gdy wysocy Monarchowie do zamku wieźdzali, czekał na nich Nauczyciel Francuzkiego języka Jan Ehrenfeld z 30 iednako ubranemi mieyskimi dziewczętami, swemi uczennicami, z któ-

rych iedna Anna Henkel miała szczęście oddać obcym Monarchom wieniec z kwiatów, a druga Anna Becker zrobiony wiersz na ich przybycie.

D 26 Arcy Xiążęta Schmość odwiedzili NN. Cesarza Rossyyskiego i Króla Pruskiego. Gdy przyiechali wyszły przeciw nim aż do powozów dwory tych Monarchów; i podobnie przy odjeździe ich odprowadzły.

W orszaku N. Cesarza Rossyyskiego znajdują się następujące osoby: Jenerałowie adjutanci, J. J. Uwarow, Xze Wołkoński, Goloniczew kutuzow, Xze Trubecki, Hr. Ożarowski i Czerniszew; Adjutanci pułkownicy Brosin, Pankratiew i Kisselew; Aktualni Rady stanu Wilie, pierwszy nadworny Lekarz, Malszenko, sekretarz wewnętrzny, i Danielewski, kapitan od głównego sztabu gwardyi.

W orszaku Króla Pruskiego: W. Podkomorzy i Minister stanu i Policji; Xze Sayn - Wittgenstein; W. Koniuszy P. Jagow; Jenerał porucznik Knessebeck; dwóch skrzydłowych adjutantów; Podpułkownik Thiele; tajny Radca Scheel z dwiema sekretarzami wojennego gabinetu; tajny gabinetowy Radca Albrecht; nadworny Radca Dünker, z iednym sekretarzem cywilnego gabinetu; tajny Szambelan Timm; Jenerał Chirurg Wiebel; Drożny Pocztmistrz Schmidt z swoją służbą.

Dwor W. Xżny Katarzyny, wydawiały Xżny Oldenburskiej składa się: z Damy stanu, Xżny Wołkońskiej; Panny Aledyńskiej; Marszałka dworu Xcia Gagarina; Ces. Szambelana, Pułkownika Steinmetzen, Pułkownika Xcia Obolińskiego; Nadwornego Lekarza Kollegialnego Radcy Bacha; Sekretarzów nadwornego Radcy

Buschmana, i Rańcy Jourdana; Podkomorzyny W. Xżny Pani Drust i Ochmistrzyni Xcia syna, Pani Hearn, i wielu służących.

D. 27 zaszczytą przybyciem swoim tutejszą stolicę N. Cesarzowa Rossyjska, która w Mölk nocowała. Na przyjęcie iey wyjechała z rana Nayiaśniejsza nasza Cesarzowa dosyć daleko od stolicy. Później nieco wyjechał N. Cesarz nasz z N. Cesarzem Rossyyskim. Gdy wysokie osoby zjechały się przy kościele Maria-Brunn, obie Cesarzowe i oba Cesarze wsiedli razem do otwartego powozu, i wjechali pod zastoną oddziału Niemieckiej i Węgierskiej gwardyi i assistencyi paziów do C. K. zamku. Jeden oddział ułanów otwierał, drugi zamykał orszak, który składał się z długiego szeregu C. K. Austryackich dworskich i Ces. Rossyyskich powozów. C. K. wojska i oddział miejskiej milicyi stały po obu stronach drogi od rogatki Mariahilf aż do C. K. zamku, gdzie przyechawszy N. Cesarzowa Rossyjska, powitała u powozu przez dwory C. K. Austryacki i Ces. Rossyyski i do przeznaczonych dla siebie apartamentów zaprowadzoną została, poczem nastąpiły zwyczajne stawienia.

W orszaku N. Cesarzowej znajdują się: Wielki Marszałek dworu Xże Alexander Michałowicz Galiczyn; W. Podkomorzy Nariszkin; Sekretarz Longinow; Lekarz nadworny Radca stanu Stoffregen; Dama stanu Xżna Marszałkowa Prozorowska; Panny dworskie Walujew i Sturza.

Król Bawarski oczekiwany tu iest dziś popołudniu.

Z znakomitych cudzoziemców przybyli tu: D. 24 Królewicz Następca Wir-

temberski, Xże Następca Solms - Braunfels; Xże Neuwiedzki z swoim bratem; Królewicz Wilhelm Pruski; Minister Francuzki związkow zagranicznych Xże Benewentu z P. Perry, szefem biora; Rossyyski Jenerał Jomini, i Rossyyski Pułkownik Palawicini; Pruski W. Podkomorzy, stanu i policyi Minister Xże Sayn - Wittgenstein; W. koniuszy Pruski Jagow; Duński Konsul Renner; Xcia Solmskiego Dyrektor kamery Stephanie, i Kanclerz nadworny Xcia Schwarzenburg-Rudolfstadt. Fettelholt. D. 52i 26 Prezes kamery Xcia Oldenburskiego Baron Malzahn; Xżna Giedroiczowa; nadworny Rossyyski Radca Turgonow; Xżna Löwenstein - Wertheim; Landgraf Hessen - Rotenburg, i P. Gössel iego nadworny Radca; P. Sartorius nadworny Radca Xcia Weymarskiego; Xżna Suwarow; Baron Münkwitz Xcia Gotayskiego nadworny Radca; Rossyyski Jenerał Hr. Potocki; Pruski nadworny Radca Heimbach, a iako postowie ligi Szwajcarskiej P. Reinhard z Zurich, i Radca stanu Montenach z Fryburga.

Król Duński odwiedził d. 24 b. m. Arcy Xiażęta Ichmość, a Król Wirtemberski udał się do Schönbrunn dla odwiedzenia J. Cesarzowiczowskiej Mci Arcy Xcia Następcy tronu.

Z Londynu d. 16 Września.

Z Buenos - Ayres nadeszła tu ważna wiadomość, że Monte - Video, główne miejsce Kr. Hiszpańskiego wojska, zniewolone zostało do poddania się przez kapitulacya Republikanom, czyli rokoszaw Buenos - Ayres. List kupca z Buenos - Ayres pod d. 26 Czerwca zawiera następujące o tem szczegóły: " Korzystam z niniejszej okazji dla doniesienia W Panu o pod-

daniu się Monte-Video. Po dwu miesięcznym od wody zamknięciu tego miasta, po zniszczeniu jego siły morskiej, nie mając żadnej nadziei otrzymania posiłków z Hiszpanii, ani wewnątrz kraju, którego wały przemagającą siłą były naciskane, i którego mieszkańcy przez głód do największej nędzy przywiedzionemi zostali, musiało się nakoniec Jenerałowi Albier d. 20 Czerwca poddać. Zamek został d. 22 Czerwca osadzony, a miasto miało być d. 23 pod następującymi warunkami oddane: 1) Osada wywdzie z wszystkimi wojskowemi honorami, i zostać w niewoli; 2) Majątek mieszkańców będzie szanowany; 3) Przebaczenie za wszystkie polityczne mniemania; 4) Żadna nadzwyczajna kontrybucya nie będzie nałożona, a podatki opłacać będzie miasto w równym rozkładzie jak inne połączone prowincye; 5) Jenerałowi i kapitanowi Vidogot dozwala się odpłynąć na korwecie Merkury do Hiszpanii; 6) Ogólne przebaczenie dla wszystkich zbiegów. Dla wiernego dopełnienia tych warunków wybrano zakładników, 6000 broni, 500 dział rozmaitej wielkości i niezmierny zapas wojennych i morskich potrzeb są owocami tego poddania. Strata Monte-Video uważana jest jako śmiertelny cios zadany monarchicznemu systemowi w tej części świata. Była to ostatnia warownia do której krómacierzyński mógł być posiłki poselać. Teraz użyte do tego oblężenia wojsko poysć będzie mogło przeciw Peru. Tak znaczny przydatek nada bezwątpienia republikanickiemu wojsku stanowiącą przewagę, a wojska rządowe przymuszone znowu zostaną cofnąć się do twierdz. Kapitan Brown, który dowodził eskadrą Buenos-Ayres pod Monte-Video, jest rodem Anglik. Rząd

Buenos-Ayres po osadzeniu Monte-Video posłał tego małżonce naszyynik w wartości 15,000 dolarow, a iemu darował 100,000 dolarow. „

Za 8 dni odpłynię z Plimutu wyprawa, która ma na sobie 4000 piechoty. Piśma nasze nazywają ją tajemną wyprawą. Złączyć się z nią ma wyprawa z Portsmutu, a miejscem ich zgromadzenia jest Bermuda. Bierze ona także z sobą 10,000 sukien, które przeznaczone być mają dla Indyanow w północnej Ameryce.

Xiążę Rejent powrócił wczoraj do Londynu. Dziś na radzie podpisana zostanie odezwa, mocą której członki parlamentu zwołane są na 10 Listopada.

Z Gotenburga d. 16 Września.

Przez gońca odebraliśmy tu przyjemną wiadomość, że Królówic Następca tronu w krotce tu przyjedzie. NN. Królestwo jeszcze tu bawią.

Rada stanu w Chrystianii uprasza o przysłanie 3000 beczek zboża do tego miasta. 800 beczek owsa posłano natychmiast do rozrządzenia tej rady.

Widziemy teraz często przewijających się gońców między Szwecją i Anglią; ale o co rzecz idzie, wiedzieć nie można.

Norwegianie zdają się nakłaniać do przyłączenia do Szwecyi. Wszędzie wraca spokojność. Jako kommissarze Szwedcy na seym Norweskim przybyli do Chrystianii. Jenerał Bierstierna, Baron Wrede i Podpułkownik Weidenhielm.

Z Neapolu d. 4 Września.

Katolicy i żydzi wynoszą się kupami z Rzymu, ponieważ dawniejsze swoje swobody utracili. W tych dniach przybył tu najbogatszy kupiec Rzymski Bevilacqua.

DODATEK
DO N^{RO} 80.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 5 PAZDZIERNIKA 1814 Roku WE SRODĘ.

Z Poznania d. 21 Września.

(Z Gazety Poznańskiej.)

Trefekł Departamentu Poznańskiego.

Gdy każdemu wiadomo, ile pomor bydła rogatego rolnictwu szkody przynosi, i z jaką trudnością temu złemu, pomimo najsilniejszego starania, zwłaszcza gdy się rozszerzy, zapobiedz można, podać się przeto sposób prosty nieszkodliwy i niekosztowny, który według doświadczeń w krajach zagranicznych czynionych, pomysłne w tej mierze skutki miał sprawić. Sposób ten zapobiegać maiaćy szerzeniu się choroby zarażliwej pomiędzy bydłem rogatym, czyli pomoru, na tem zasadza się, aby przy pierwszych oznakach ukazujące się pomoru, wszystko bydło rogate chore już lub zdrowe, natychmiast w stajniach konskich między końmi umieścić, i tak długo na tem miejscu utrzymywać, dopoki bydło zupełnie niewyzdrowieie; gdiaby stajnie przyszczupłe były, konie do ober przeprowadzić trzeba. Stawiaiaćo bydło między końmi, ta ostrożność zachowana być powinna, aby bydło widocznie już chore, wspólnie z bydłem jeszcze zdro-

wem nie stawiać, lecz każde z osobna, tudzież ludzie opatruiaćy bydło chore, aby z ludźmi przy zdrowem będącemi, żadnego współczucia nie mieli. — Tego samego sposobu można użyć, zapobiegając wczesnie zarazie na bydło n.p. ieżeli w sąsiedztwie pomor na bydło panuje, natychmiast bydło między końmi w stajniach postawić, nieczekaiać pierwszych oznakow teyże choroby. A gdy liczne doświadczenia nauczyły, iż prawie zawsze pomor bydła z obcego zakupionego lub przechodzącego bydła rogatego w kraiu naszym powstaie, przeto każdy, który bydło rogate chowa, tę ostrożność mieć powinien, aby bydła nowo zakupionego bądź z jakiegokolwiek miejsca lub jarmarku, chociażby zdrowe się wydawało, nie umieścić wspólnie z bydłem domowem, lecz iemu osobne, ile bydź może od bydła domowego oddalone miejsce, wyznaczyć, tamże przez cztery tygodnie przez osobnych ludzi opatrywać kazać i strzedz, aby ludzie, ani bydło nowo zakupione, z sobą nieschodziło się, dopoki zupełnie przekonanie nienastąpi, iż bydło nowo za-

zakupione w rzeczywistości zdrowe, bez przerwy zostaje. Można też gdzie miejsce pozwala, nowo zakupione bydło między koniami postawić, i przez równo dług czas dostrzegać, czyli bydło w zupełnym zdrowiu zostawać będzie. — Przez zachowanie tej ostrożności, wiele zapobieży się pomorowi na bydło, i spodziewać się należy, że każdy o własne i powszechne dobro gorliwy, niezaniedba tę przestrożę zachowywać. — W Poznaniu d. 4go Września 1814.

(Rzd.) M. Mszczęński, Z. P.

Za Sekretarza Jeneralnego J. Lekszycki.

Z Szwajcaryi d. 8 Września.

D. 5 b. m. Cesarzowa Marya Ludwika przybyła od wod w Aix do Genewy. Zdała się, iż te wady bardzo dobrze iey skutkowały. D. 6 odwiedziła konno Kereney, niegdys mieszkanie Woltera. Wszystkie osoby iey orszaku noszą już nową Paryżeńską kokardę białą i czerwona.

Z Bruzelli d. 18 Września.

Udzielny Kże Niderlandow powrócił tu z swąy podroży do Flandryi i Zelandyi.

Do Ostendy przybyło znówu w tych dniach 14 przewozowych statków zwoyskiem z Anglii.

Z Paryża d. 16 Września.

Król kazał izbie deputowanych podać projekt do ustawy, ażeby niesprzedane ieszcze dobra emigrantow, a teraz do rządu należące, oddane były ich właścicielom lub ich sukcesorom.

Marszałek pólny Brulart, który mianowany jest gubernatorem Korsyki, wyjechał na miejsce swojego przeznaczenia.

Kżną Angouleme prawie codziennie przejeżdza się konno.

Radcę stanu P. Bourienne, kawalera legii honorowej i gwiazdy północney, mianował Król swoim posłem w Hamburgu, a Fenelona rezydentem w Frankfurcie.

Dawna Cesarska gwardya, której jest ieszcze do 8000 i nazywa się teraz grenadyerami Francuzkiemi, stoi w Werdun, Metz i innych miastach Lotaryngii.

Zapewniają, iż Minister stanu i Jeneralny dyrektor poczt Ferrand mianowany jest ministrem morskim, Jeneralny dyrektor policyi Hr. Beugnot jen. dyrektorem poczt, a członek byłego zgromadzenia konstytucyynego Dandre jen. dyrektorem policyi.

W zwierzyńcu Fontainebleau kopią teraz, ponieważ ieden starzec zapewnia, że Ludwik XVI przed wyjazdem do Varennes kazał tam skarb zakopać. Dotąd znaleziono tylko ołowianą puszkę z kluczami.

Podług pism tuższych pod czas processyi d. 15 Sierpnia zrobił się tu cud; iedna kobieta przyszedszy o kulach na processyą, poszła do domu prosta i zdrowa.

Kże Orleanu wyjechał przeciw swojej małżonce, która dla brzemienności odbywa podróż do Paryża wodą.

Nadeszła tu listy z Rzymu donoszą, że Oyciec S. nie pojedzie na kongress do Wjędnia, ale światowe swoje posiadłości poleca wspaniałości wysokich zprzymierzonych Mocarstw.

Austryacy obalili posąg zwycięstwa na równinach Marengo.

Król wyniosł wielu członkow jeneralnych stanow roku 1789 lub ich sędow,

gdy ich oycowie nie żyją, do stanu szlacheckiego. X. Sikardowi, przełożonemu instytutu głucho-niemych, dał krzyż legii honorowej.

P. Hirsinger, byłego Francuzkiego posła w Frankforcie, Wireburgu i Darmstadtzie, i Hr. Kamila Chasepot mianował Król zachowawcami granic Francuzkich.

Davoust ma wiele nieprzyjaciół w Paryżu, a mianowicie pomiędzy wielkimi podczas panowania Napoleona, których, ufny w łasce Cesarza jako krewny, wszystkich obraził. Matronka jego jest z domu Leclerc, którego brat generał tego nazwiska, mając za sobą siostrę Napoleona, terazniejszą Księżną Berghese, umarł na St. Domingo.

W pamiętnej mowie, którą Xże Benewentu, minister związków zagranicznych i par Francuzki, miał w izbie deputowanych na posiedzeniu d. 8 b. m. oddając imy w imieniu Króla rachunek skarbowy, wyraził między innymi: "Nie mają teraz miejsca żadne nikczemne i oszukujące działania skarbowe, które od 100 lat znanymi były pod obmierzłymi nazwiskami uszczuplanie dochodów dożywców, zawieszanie wypłat w nominalnej wartości, zmniejszanie należności do trzeciej części, &c. Francya będąc teraz z całym światem w pokoju, nową ziednać musi sobie sławę. Wszystkie długi krajowe muszą być równie jak prowizya rzetelnie wypłacane. Francya ma do tego sposoby. Całkowity dług wynosi 759 mill.

fr. Ludność Francyi wynosi 28 mill. mieszkańców. Przypuściwszy, że dochód roczny będzie 600 mill. tedy każdy mieszkaniec płac biorąc jednego na rugiego cokolwiek nad 22 fr. podatku. Podatki W. Brytanii wynoszą 60 mill. f. szt. Podzieliwszy tę summę na 12 mill. mieszkańców, tedy płaci każdy 5 f. szt. czyli 120 fr. a zatem 5 razy więcej niżeli we Francyi. W Ameryce przypada na każdego mieszkańca 23 fr. podatku, a zatem o 1 fr. więcej niżeli we Francyi. Ameryka miała po skończeniu rewolucy 70 mill. dolarów długu. Przez rzetelność i dotrzymanie wiary, podniósł się wkrótce kredyt krajowy; dług został spłacony, a papiery, które tylko 10 do 12 za sto stały, przyszły wkrótce do zupełnej ceny. Cożby się było z Anglią stało, gdyby nie była zachowała nienaruszonej wiary względem swoich wierzycieli, i przez to kredyt swoy do tego stopnia umocniła, iż mogła prowadząc przeszło 10 lat wojnę, corocznie na matą prowizyą po 25 mill. f. szt. pożyczac, &c. ,,

*Dnia 3 i 4 Października 1814.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.*

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Pszonicy	30 — 28	— 27	— 25	15
— Zyta	24 — 23	— 22	15	22 —
— Jęczmienia	14 — 13	— 12	15	11 —
— Owsa	7 — 6	15	5	— —
— Jagiel	30 — 28	— 26	—	24 —
— Grochu	25 — 23	— 22	—	— —
— Rzepaku	18 — 17	15	17	— —

D O N I E S I E N I A.

Magistrat Miasta Wieliczki do publicznej podaie wiadomości, iż na dniu 26 Października r. b. 1814 o godzinie 9tej z rana w Biorze i w przytomności JW. C. K. Mieyscowego Nadwornego Kommissarza, Nakład konsumpcyyny na Gorzałkę, Miod i Piwo należony i Czopowe Monarchiczne naywięcej fiaruiacemu na Rok woyskowy następujący 1815 przez publiczną Licytacyą zadzierżawione będą. — Cena pierwszego wy-

u ośnania Nakładu konsumpcyynego na gorzatkę, miód i piwo nałożonego — 74162 zł. r.
 Zaś Podatku Czopowego — 9015 zł. r.
 w Walucie Wiedeńskiej wynosi, i tey dziesiąta część przed licytacyą na zabezpieczenie teyże przez każdego konkurenta złożona będzie, która cena fiskalna na żądanie Licytantów w umiarkowanej ilości zmniejszona będzie; zaczem chęć licytowania mający zapraszają się, iżby się na powyżey wyrażonym dniu, godzinie i miejscu znajdować chcieli. O dalszych tey licytacyi warunkach w Kancellaryi Magistratualney każdego czasu można będzie wiadomość powziąć.

Z Magistratu Miasta Wieliczki d. 28 Września 1814.

W todek, Przydent.

Jozef Bochwiński. Aktuaryusz.

Dogadzając życzeniom Niemieckiego czytania, otworzyłem bibliotekę do czytania. Zbiór rozmaitych autorów, (co okazuje drukowany moy katalog) z wielu innemi rzeczami Xiazkami, są do wyboru Czytelników, a tych liczba będzie się co miesiąc znacznie pomnażać. Cena prenumeraty miesięczney jest złp. 4 i codziennie można brać inną Xiazkę. Ktoby zaś chciał razem brać po dwie Xiazki zapłaci złp. 8. W zakład za jedną Xiazkę składa się przy prenumeracie złp. 6, które po ukończoney prenumeracie będą zwrocone: Gdwyby zaś Xiazka lub jeden Tom zginął, tedy czytający całe dzieło zapłaci. — W Krakowie d. 15 Września 1814.

Fryderyk Friedlein, Xiegarz.

Z mocy Rezolucyi Wys. Trybunału Cyw. I. Inst. Dep. Krak. d. 13 Lipca r. b. do Nr. 1653 wydanej, podpisany Komornik Powiatu i Miasta Krakowa, w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 106 zamieszkały podaie ninieyszem do publiczney wiadomości, iż na dniu 11 Października 1814 r. od godziny 9tey z rana w Krakowie na Przedmieściu Piasek w Domu pod L. popisowa 98 odprawi się sprzedarz przez publiczną licytacyą, iako na dniu ostatecznego przysądzenia rzeczonego Domu, z należącemi do niego budynkami i ogrodkiem, do Sukcessorow po ś. p. Apolonii Kochowey należących; przeto chęć kupna mający tego Domu, winien będzie Vadium w kwocie 173 złp. to jest dziesiątą część summy szacunkowey, w monecie grubey srebrney przed rozpoczęciem się licytacyi złożyć, zaś o warunkach sprzedarzy każdego czasu u podpisanego Komornika potrzebną informacyą powziąć będzie można, gdyż jeżeli się nikt z licytantów nie zgłosi, pierwszemu nabywcy za Summę 1800 złp. ostatecznie przysądzonym zostanie. — W Krakowie d. 26 Września 1814.

Franciszek Chwałkiewicz, Komornik S. P. P. i M. Krak.

D. 10 Października b. r. o godzinach zwyczajnych, w Mieście Powiatowem Szkalbmierzu w Domu pod Nr. 75 rożne ruchomości, iako to: stoły, kanapa, łożko żelazne, suknie męskie, bielizna stołowa i inne. Wszystko za gotowe pieniądze przez publiczną licytacyą sprzedawane będą. Oraz Jatka do sprzedawania mięsa, tudzież Izdebka do mieszkania w rynku tegoż miasta sytuowana, do Sławet. W alentego W oycika należące, w roczna arendę puszczone zostaną. Chęć przeto nabycia mający na wyżey oznaczony czas i miejsce zapraszają się. — W Szkalbmierzu d. 24 Września 1814.

J. centy iaquech, Komrn P. H. i Szkalb

Służący Jan, nazwiska niewiadomego, rodem z Fussi Galicyyskiej, służył rok i miesiąc jeden w Smardzowicach, lat 28 mający, wzrostu średniego, barczysty, oczow i włosów ciemnych, twarzy pociągley, mowi z Ruska. Ma z sobą spencer i spodnie granatowe, spodnie płócienkowe w paski i pantalony z szarego płóciénka nowe, kamizelkę ponsową barakanową; chustkę na szyi czarna, pas skorzany szeroki, magierkę białą i kapeluszy okrągły, botow dwie pary. Tenże uciekł d. 20 Września o godzinie 8 z rana i wykradł kłacz maści żelazney; grzywa i ogon czarne; wszystkie 4 nogi za pętliny także czarne; lat mająca trzy, a wzrostu 14tey miary. Siodło w półangielskie, z irchy białey z ozerwonemi wypustkam. Pod nim dera sukna białego. Ktoby go wysłodził i przytrzymał odbierze za doniesieniem do Smardzowic, w starostwie Oycowskiem, powiecie Olkuskiem, przyzwoitą nagrodę.